

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13C/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415200632
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4415200632.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Nových Zámkoch samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci navrhovateľa: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. nad I., A. XX, proti odporkyni: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. I., E. 5, t.č. A. XXX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči odporkyni určenú mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 17C/1/2013-20 z 22.11.2013, počnúc dňom 01.03.2015.

Navrhovateľovi súd n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom voči odporkyni domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti voči nej, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 17C/1/2013-20 z 22.11.2013, pretože odporkyňa je nadobudla plnoletosť, nechodí už do školy a je preto schopná sám sa živiť.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila a uviedla, že momentálne je nezamestnaná a nemá iný príjem než výživné od navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky 17C/1/2013 a zistil tento skutkový a právny stav:

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 17C/1/2013-20 z 22.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2013 súd zistil, že bol navrhovateľ ním zaviazaný platiť odporkyni výživné 27,13 € mesačne.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že žiada o zrušenie svojej vyživovacej povinnosti voči odporkyni od 01.03.2015 a to preto, že odporkyňa je plnoletá, neštuduje, navyše jeho jediným príjmom sú dávky v hmotnej núdzi a má ďalšie 4 vyživovacie povinnosti.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že s návrhom nesúhlasí, v máji 2014 ukončila strednú odbornú školu v odbore kozmetička, následne sa zamestnala v elektrárni Mochovce, kde mala zmluvu na dobu neurčitú a mzdu 313 € mesačne, ale v októbri jej dali výpoveď, potom bola nezamestnaná do januára 2014, pričom na úrad práce nešla a žiadne dávky nepoberala a vo februári 2015 sa zamestnala v Českej republike a mala zmluvu na jeden mesiac s príjmom 330 € s tým, že potom sa zmluva predĺži, ale po

týždni dala výpoveď, pretože jej priateľ začal mať zdravotné problémy a museli ísť na Slovensko. Uviedla, že študovať už nemieni, nemá iný príjem ako výživné od otca a nemá z čoho žiť.

Z potvrdenia o príjme navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ poberá dávky v hmotnej núdzi v sume 61,60 € mesačne.

Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1, veta prvá) Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je dôvodný, bolo preukázané, že návrh je dôvodný, pretože bolo nepochybne preukázané, že odporkyňa nadobudla plnoletosť, ako sama uviedla ukončila školskú dochádzku a nemieni sa ďalej štúdiom pripravovať na svoje budúce povolanie. Len skutočnosť, že odporkyňa sama svoj vlastný príjem nemá, nie je samo osebe dôvodom, pre ktorý by nemala byť vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nej zrušená. Totiž pokiaľ zákon hovorí o schopnosti dieťaťa (odporkyne) samostatne sa živiť, nejde tu o jej subjektívnu schopnosť živiť sa, ale o možnosť objektívne jej danú, keďže je plnoletá, ukončila školskú dochádzku a nepripravuje sa už štúdiom na ďalšie povolanie a pretože súd nezistil ani žiadne subjektívne okolnosti na jej strane, ktoré by jej mali brániť v tom, aby sa živila sama (zdravotné alebo iné) a odporkyňa takéto dôvody ani netvrdila, má súd za to, že odporkyňa je po objektívnej stránke schopná živiť sa sama.

Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že odporkyňa sa vzdala pracovného príjmu v Českej republike, kde zarábala 330 € mesačne, pričom toto jej konanie súd v situácii, odporkyňa keď tvrdí, že nemá žiaden príjem a nemá z čoho žiť súd nepovažuje za primerané, keď odporkyňa sa sama dobrovoľne vzdala svojho pracovného príjmu. S prihliadnutím na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku ako aj na to, že odporkyňa sa navyše v čase, keď štúdium ukončila a práve nebola zamestnaná, neevidovala na úrade práce a preto ani nemohla dostávať žiadne štátne dávky, súd konštatuje, že jej prístup k možnosti zabezpečiť si vlastný príjem, je laxný, odporkyňa nevyvinula žiadne úsilie, aby si relatívne prijateľný pracovný príjem v ČR udržala, práve naopak, neurobila nič pre to, aby si zabezpečila príjem aspoň vo forme štátnych dávok a za tejto situácie sa odvolávať na skutočnosť, že nemá z čoho žiť a výživné od navrhovateľa potrebuje, sa javí byť v rozpore s dobrými mravmi.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že odporkyňa od skončenia štúdia bola väčšinu času zamestnaná a to samo o sebe je dôkazom, že objektívne (a dokonca aj subjektívne) je schopná zamestnanie si nájsť a živiť sa sama.

Podľa § 150 O.s.p. súd navrhovateľovi, hoci bol v konaní plne úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože súd nezistil, že by mu v tomto konaní boli nejaké trovy vznikli, navyše si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.